

Rep. Nr. 10/15

*

AR. NB-013-02
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
26 februari 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
kamer van 3 oktober 2002

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: DE HEER A..., tandarts, wonend te XXXX,

appellant, met als raadsman meester B...,
advocaat te XXXX, die niet verschijnt.

Tegen: RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie is verschenen, meester
C... loco meester D... advocaat te XXXX.

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 22 januari 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Beperkte kamer van het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle van 3 oktober 2002, betekend aan tandarts A... op 14 oktober 2002;

- het verzoekschrift tot hoger beroep van tandarts A... van 25 oktober 2002, ontvangen ter griffie op 29 oktober 2002;
- de akkoordconclusie opgemaakt voor de geïntimeerde, die door beide partijen voor akkoord werd ondertekend op 28 november 2014 en die ontvangen werd ter griffie van de Kamer van beroep op 2 december 2014;
- de vaststelling van rechtsdag op 22 januari 2015.

Op de openbare terechtzitting van 22 januari 2015 werd de geïntimeerde, de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC), vertegenwoordigd door haar raadsman. Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de akkoordconclusie voor de geïntimeerde.

De appelland is op deze terechtzitting niet verschenen en werd evenmin vertegenwoordigd.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 26 februari 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
* *

1. Voorwerp van de oorspronkelijke vordering

Door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) werd een onderzoek gevoerd naar de aanrekening van prestaties door tandarts A... in de periode van 1 juli 1996 tot en met 30 juni 1998.

Er werden hem volgende inbreuken ten laste gelegd :

- 1) het aanrekenen van niet uitgevoerde prestaties.
- 2) het aanrekenen van prestaties met een hogere sleutelwaarde dan de werkelijk verleende.
- 3 en 4) het aanrekenen van prestaties die niet mochten worden aangerekend omdat aan bepaalde reglementaire voorwaarden niet werd voldaan.

Het totaal ten onrechte aangerekende bedrag voor deze tenlasteleggingen werd door de DGEC bepaald op € 2.190,09.

2. De bestreden beslissing van de Beperkte kamer

De Beperkte kamer verklaarde in haar beslissing van 3 oktober 2002 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze, met uitzondering van de eerste tenlastelegging die als niet bewezen werd

beschouwd en die niet weerhouden werd.

Tandarts A... werd veroordeeld tot terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties, herleid en bepaald op € 1.892,12.

Er werd tevens een verbod opgelegd aan de verzekeringsinstellingen om tegemoet te komen in de kosten van geneeskundige verstrekkingen, die door tandarts A... zouden worden verleend over een periode van drie maanden.

3. De vordering van de partijen in hoger beroep

3.1. Tandarts A... (de appellant) heeft bij verzoekschrift van 25 oktober 2002 beroep aangetekend tegen de voormelde beslissing van de Beperkte Kamer van 3 oktober 2002.

Hierbij werden de tenlasteleggingen op gemotiveerde wijze betwist.

3.2. Bij akkoordconclusie van 28 november 2014 stellen de partijen dat zij, om alle specifiek aan deze zaak verbonden elementen die zij aanhalen, akkoord zijn om een einde te stellen aan de betwisting zoals deze zich in de huidige stand van de zaak voordoet.

Beide partijen zijn het eens dat de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 3 oktober 2002 om deze redenen zou worden vernietigd.

*
* *

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 1 juli 1996 tot 1 juli 1998.

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellant ter kennis gebracht bij processen-verbaal van vaststelling van 26 maart 1998, 3 augustus 1998, 15 oktober 1999 en 21 januari 2000.

De tenlasteleggingen worden integraal betwist door de appellant.

4.2. Bij akkoordconclusie van 28 november 2014 bevestigen beide partijen dat zowel de aard en de omvang van de ten laste gelegde feiten, alsook de ingeroepen inbreuken op de nomenclatuur ter zake het voorwerp van ernstige betwisting uitmaken.

Het verweer van de appellant wordt samengevat als volgt :

“In essentie betwist appellant al de tenlasteleggingen materieel (inhoudelijk), de effectieve correctheid van de vaststellingen van de inspecteurs wegens gebrek aan “deskundig” onderzoek en tevens roept hij in dat de motiveringsplicht is geschonden.”

Sinds de processen-verbaal van vaststelling is intussen meer dan 15 jaar verstreken.

In deze omstandigheden is het volgens de partijen duidelijk dat de beoordeling van de feiten en tenlasteleggingen, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier, ten zeerste wordt bemoeilijkt en dat hetzelfde geldt voor de bewijsvoering, die voor elk van de partijen in feite onmogelijk wordt gemaakt.

4.3. De Kamer van beroep dient ter zake, samen met de partijen, vast te stellen dat het beginsel van de behandeling en beslechting van het geschil binnen een redelijke termijn ruimschoots overtreden is.

Deze overschrijding heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg.

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R.v.St. 3 juni 2004, Monstrey, nr. 132;001, R.v.St. 10 juni 2004, Baelden, nr. 132.234, www.raadvst-consetat.be).

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen en voor het bepalen van een sanctie.

Ten aanzien van de tenlasteleggingen verklaren beide partijen dat het moeilijk is om de voorliggende bewijselementen alsnog te controleren en dat ook de mogelijkheid tot het leveren van een (tegen)bewijs of tot het stellen van extra onderzoeksdaden werd aangetast door het tijdsverloop.

Zoals door de partijen ook wordt bevestigd, maakt het bewijs van de ingeroepen feiten en de bewijswaarde van de verklaringen opgenomen in de processen-verbaal in deze zaak precies het voorwerp van ernstige betwisting uit.

In deze omstandigheden blijkt de geïntimeerde niet meer aan te dringen op de vordering om de betwiste tenlasteleggingen als bewezen te weerhouden en vragen de partijen dat de beslissing van het Comité integraal wordt vernietigd.

Deze vraag kan, gelet op de gevolgen van de manifeste overschrijding van de redelijke termijn voor de bewijsvoering en de rechten van verdediging, worden bijgetreden. Hetzelfde geldt voor de mogelijkheid tot het opleggen van een sanctie.

*
* *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en om de hoger vermelde redenen gegrond zoals hierna bepaald.

Vernietigt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 3 oktober 2002.

Opnieuw wijzend.

Stelt vast dat de tenlasteleggingen niet kunnen worden weerhouden wegens overschrijding van de redelijke termijn en dat de oorspronkelijke terugvordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle gesteund op deze tenlasteleggingen om dezelfde reden af te wijzen is.

Wijst de oorspronkelijke vordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle tot het opleggen van een sanctie tevens af ingevolge het overschrijden van de redelijke termijn.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 februari 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

M. DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters André Tielens en Kris Poulin, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Frank De Neve en de heer Jean-Paul Michiels, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de tandheekkundigen.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.